

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.

— Ziarul apare Marțea și Vinerea —

Prețul inserțiunilor: un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază —

In fața alegerilor

Ideea Suveranului nostru, — care doare ca prin un guvern de concentrare să se îndeplinească așa zisa destindere între oamenii politici decise să lupte pentru binele obștesc, — de astă dată nu s'a realizat.

În mijlocul greutăților ivite, în urma acestei situații, bărbatul de stat cu vedere clară și cu liniștea necesară, dl *Ion I. C. Brătianu*, a primit sarcina de-a lua din nou în mână frânele guvernării și a chema pe toți oamenii de bine și cu dragoste de țară să lucreze la un loc pentru înflorirea și consolidarea noului stat român.

O seamă de oameni, nu toți, ai partidelor politice au răspuns favorabil chemării șefului liberal, care în manifestul-program al partidului, privitor la *biserică*, spune următoarele:

«*Rolul însemnat pe care ideea religioasă îl are în viața morală a poporului, impune partidului național-liberal sarcina să dea reprezentanților ei — ai bisericii — puțința să-și îndeplinească pe de-a întregul misiunea lor.*»

Aceasta o cerem și noi, preoțimea.

În campania electorală trecută s'au rostit, în unele părți, atacuri violente la adresa bisericii noastre și a slujitorilor ei, cerându-li-se acestora să se mărginească la lucrarea lor pur spirituală și să lase «politica» în grija miren timer exclusiv. Preoții de astăzi nu vor putea de ascultare cerințelor d'asemenea fel de restrângere a lucrării lor de păstori sufletești ai poporului.

Dacă biserica stă d'asupra partidelor, aceasta înseamnă numai atâtă că slujitorii altarului *n'au să fie agenți ai nici unui partid politic.*

În acelaș timp, preoții noștri nu pot da privilegia de jale a unor desorientați politici, pe cari nu-i leagă împreună nici o disciplină, și cari pornesc dibuind, fiecare cu tendințe diferite: ne trebuie și în viața politică atitudini determinate de interesele bisericești. Și fiecare preot să se orienteze solidar cu colegii săi, după cum cer acele interese superioare bisericești.

Avem încredere în partidul acela, — și-l vom susține cu voturile noastre, — care prin reprezentanți luminați și destoinici a dovedit, că promovează mersul spre propășire al bisericii noastre ortodoxe, și care prin fapăturile sale garantează și mai departe opera de întărire a ortodoxiei; — dar nu putem da sprijinul nostru celor ce nu ne pot da astfel de garanție.

Partidul național-liberal atât prin programul, cât și prin atitudinea sa ne dă această cheazășie. El va înțelege și în noua

sa guvernare să-și îplinească cuvântul spus către țară de a da tot sprijinul celor ce stau în slujba ideii religioase.

Când subliniem acest lucru, noi nu ne gândim la privilegii înaintea celorlalte confesiuni, ci mai vartos ne gândim *să se facă dreptate* între culte și biserica ortodoxă, căci până astăzi noi sântem cei ce însătoșăm după dreptate.

Dar când dorim rezultate multumitoare noului guvern, nu ne gândim numai la biserică, ci și la stat și la întregul nostru popor, care se găsește în fața unor evenimente cari cer un guvern tare, experimentat, în jurul căruia să se grupeze toți

cei cu dragoste către binele țării.

Noi regretăm că nici de data aceasta nu s'a putut face o concentrare a partidelor politice, dar tot atât de mult ne dăm seama că binele țării trebuie să triumfe deasupra oricăror interese de partid.

Toată a noastră încredere, dragoste și recunoștință, o sălășluim în oamenii cu răspundere, gata să aducă bisericii, neamului și țării binefacerile păcii, ordinei și propășirii, de care avem trebuință în aceste vremuri.

Preoții noștri să le dea tot sprijinul lor și al poporului pe care-l păstoresc. Cu Dumnezeu înainte!

Conferență pastorală

În zilele de 26 și 27 Mai 1927 I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Nicolae a strâns pe P. C. protopopi ai arhidiecezei de Alba-Iulia și Sibiu într-o conferență pastorală: au fost prezenți toți, afară de doi, — bolnavi.

Conferența a durat două zile, ținându-se patru ședințe. În cuvântarea de deschidere a I. P. S. Sale au fost îmbrățișate toate chestiunile de ordin religios, moral, cultural, administrativ și economic ale vieții noastre bisericești. Apoi P. C. consilieri arhiepiscopoești și-au făcut rapoartele, fiecare după resort, arătând lipsurile și făcând propuneri. Prea Cucernicii protopopi au intervenit în discuții, fiecare cu experiențele, cu nedumeririle, cu părerile și cu cazurile tractului sau lecturilor sale. I. P. S. Sa apoi, reasumând desbaterile, preciza chestiunile și dădea îndrumările, desprindea orientările care se impuneau. Nimic de prisos nu a răsunat în cursul conferenței protopopești, — mai mult: tot ce s'a spus era necesar și, desigur, cel puțin o zi ar mai fi trebuit ca să se privească deplin toate problemele pe toate fețele lor. Pentru motivul acesta conferențele acestea pastorale vor fi, în viitor, mai dese.

I. P. S. Sa Păr. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, primit cu aplauze, salutând pe membri conferenței cu creștinescul «Hristos a înviat!», a spus cam următoarele:

Aveam de gând să Vă invit să participați, din toate protopopiatele arhidiecezei noastre, la un curs pastoral, pentru ca să tratăm împreună multe probleme ridicate de împrejurările și nevoile vieții bisericești a poporului nostru credincios. Au intervenit însă alte ocupațiuni importante, cari m'au făcut să amân această invitare. Ci dorința de a lua contact cu pro-

topopii mei stăruia în mine, — simțiam trebuința aceasta, căci numai prin comunicarea directă, dela față la față, putem să primim îndemnuri împrumutate și să limpezim atâtea probleme, dând soluții calde, pentru viață.

Chestiunile economice și administrative se pot rezolvi prin circulare, dar problemele sufletești se soluționează numai prin contactul personal. Un scriitor spune undeva, că sfântul Apostol Pavel, dacă ar trăi astăzi, ar fi ziarist. Fără îndoială marele Apostol ar prețui gazetăria, dar cred că cinstea de a intra în tagma ziaristilor ar refuza-o. Oamenii de azi, cari trăiesc în mare parte în mod oarecum tehnic, prin mașini, nu prețuiesc contactul personal îndeajuns. Cât a umblat pe jos Apostolul Neamurilor, ce uriașe distanțe a parcurs pentru ca să propovăduiască mântuirea! Această viață se propagă dela om la om, ea crește prin vraja personalității ce se răsfrânge, ca flacăra, — luminează dela lumină.

Dela ultima conferență protopopească încoace, am ținut să ne lărgim orizonturile activității pastorale, să ne încălzim răvna, să găsim chestiunilor noastre cele mai practice soluții. Nu se poate contesta că, în general, viața noastră bisericească este în progres. Acest progres se datorește și silinței lucrătorilor în ogorul lui Hristos, — dar e datorit și favoarei împrejurărilor prielnice, care fac ca dela sine să înainteze orice instituțiune. Între aceste împrejurări cea mai favorabilă este libertatea de care putem să ne bucurăm.

Dar nici silința nu a lipsit. Văd cu adâncă satisfacție trezirea zelului din ce în ce mai viu pentru viața religioasă-morală. Este tocmai ceea ce azi ne trebuie mai mult. Acest devotament, care în avân-

turile lui nu știe de piedici, caută să realizeze, cu mulțumiri pentru cât poate să înfăptuească în fiecare zi, din idealul de viață religioasă, râvnind pentru mâine la împlinirea deficitului din trecut. În viața noastră națională laturea aceasta este cea mai importantă, — e brazda de care atârână calitatea roadei întregului ogor.

Noi nu disprețuim celelalte tărâmurile ale vieții naționale: școala, instituțiile culturale în nobilă emulație și concurență după lumină, sânt foarte folositoare. Prețuim artelile: inspirația adâncă și largă, frumusețile vrăjite, purtate de scriitorii noștri admirați. Este de primă însemnătate viața economică, cu truda ei de a înlesni oamenilor traiul necăjit, — toate le aprețim. În noi însă prinde rădăcini și se întărește tot mai mult convingerea realității, că hotărâtoare pentru viitorul neamului nostru este concepția vieții religioase-morale și profunzimea acestei vieți. În centrul sufletului neamului românesc trebuie să ardă soarele acesta, trimițând razele sale binefăcătoare și salvatoare pe toate celelalte tărâmurile.

Slujba aceasta o facem noi, pentru aceea misiunea noastră este cea mai importantă, deasupra tuturor celorlalte, sântem în slujba lui Dumnezeu. În cursul predicii dela Liturghia, cu care am deschis prima adunare eparhială, mi-a venit o idee: dacă este Dumnezeu, ca făcător al lumii și ca părinte al nostru, ca isvor și țintă a întregii făpturi și, deci, a omului, — cel mai de seamă lucru din lume este legătura ta cu Dumnezeu! De conștiința acestei legături depinde bogăția sufletului tău, însemnătatea ta în lume, felul închinării tale, talmăcirea rostului tău pe pământ, — aceasta este religia ta, misiunea ta pentru om și pentru popor.

Prin urmare nu este o exagerare să susținem, că misiunea noastră este mai presus de oricare altă misiune în viața neamului românesc. Noi nu putem să fim substituiți prin nime și prin nimic. De noi nu se poate dispensa neamul nostru, căci nu putem să fim înlocuiți în misiunea ce avem de îndeplinit. Această constatare o facem și o fixăm pentru conștiința fiecărui preot nu pentru a ne fâli cu ea, — ci pentru ca din ea să isvorască răspunderea noastră adâncă în fața lui Dumnezeu și în fața oamenilor, ca să ne îndemne la lucrare conștientă și stăruitoare pentru împărăția harului și a adevărului, dată nouă de Mântuitorul Isus Hristos.

Vă desvălesc o taină a mea: când prin rugăciune și prin dare de seamă încep și închei bilanțul unei zile de muncă, am sentimentul că nu sântem la înălțimea misiunii noastre. Este absolut necesar să constatăm faptul acesta. Cei cari vedeți, dimpreună cu mine, câtă nepricepere religioasă este în popor, cât întuneric îl stăpânește, cari vedeți câtă răutate, câte păcate, crime, prăpăstii de decădere a vieții dela Dumnezeu, — concludeti că nu lucrăm cât ar trebui. Dela punctul înalt unde mă găsesc și cu suprafața largă de observare, având și criterii de judecată mai severe, constat că preoțimea noastră e mai pe jos de sublima ei misiune așa cum am arătat-o. Nu hulesc și nici nu exagerez postulatele căci am simțul realității, — dar nu sântem destul de pregătiți. Cunoscm toate nevoile vieții anevoioase, și nu mă las influențat nici nu exagerez în rău sau în bine: fac numai constatări reale.

Vina acestei nepregătiri — care nu privește pe individ, ci totalitatea, — este în mare parte, a împrejurărilor. Crunta vreme de iobăgie, — lipsa de școale, mai ales teologice, — organizarea slabă și a celor puține și nepretențioase câte erau, apoi retribuția ca vai de ea și, în general, o Biserică asuprită, ingenuchiată, — toate acestea explică din destul rezultatele pe cari le constatăm dimpreună.

Dacă ne-am sinamăgi, dacă ne-am măguli că stăm bine, nu am putea să ne smulgem destul de repede din aceste scutețe maștere ale vremii vechi. Indreptarea trebuie să porceadă din această recunoaștere francă și cinstită.

Nu pot simpatiza de loc cu aceia, cari având pregătirea obișnuită, se consideră învățați, ba chiar foarte buni. Trăind cu această părere despre sine, după 20—25 de ani petrecuți în viață, ei n'au mai învățat, n'au mai citit, n'au meditat, — n'au adăogat nimic fragedului capital inițial, — ba l-au distrus și pe acesta. Imi plac însă mult cei cu sufletul și inima deschise și primitoare pentru tot progresul, cari nu trăiesc în iluzii, ci sânt conștienți de faptul că nu se ajung pentru nevoile lumii, — și cer, prin rugăciune și învățătură, ajutor, întărire, dela Dumnezeu. Aceștia sânt cei săraci cu Duhul, cari cerșesc după Duh, simțind o sete nepotolită după progres în cele duhovnicești.

Insuficiența pregătirii clerului nostru se mai explică și prin faptul, că membrii lui se prevalau până mai eri-alaltăeri, — și era bine așa, — de chestiile naționale. Eram un popor în apărare, în rezistență: ne ocrotiam viața. În noi instinctul de conservare națională era mai puternic decât alte preocupări, de ordin mai înalt. Stăpâniți îndeosebi de acel instinct nu eram destul de liberi ca să ne putem avânta spre culmile spre cari ne chema misiunea noastră cea adevărată. Pentru aceea preoțimea nu cugetă în primul rând la lucruri religioase, nu cugetă personal, nu se cultivă prin lectură, meditație, adâncire a adevărului. Sântem cam pe la periferiile vieții religioase.

Azi avem datoria să desvoltăm alte puteri ale sufletului, — să trezim laturea religioasă-morală a ființei neamului nostru. Să nu ne retragem din mijlocul vieții, — dimpotrivă: în tumultul ei să adâncim misiunea noastră tot pentru binele poporului. Fără de opera aceasta a noastră, națiunea română va fi periclitată în existența ei. Noi trebuie să punem peatra, stânca tare sub edificiul bunurilor ei trecătoare.

*

Cu această metaforă biblică și-a încheiat I. P. S. Sa Păr. Arhiepiscop și Mitropolit întâia parte a cuvântării Sale bogate, de puternic avânt, de orizonturi largi și de minunată formă literară, — trecând la examinarea sumară, în concret, a problemelor vieții noastre religioase, morale și administrative bisericesti.

Această palidă și incompletă dare de seamă nu va mai putea să urmărească pas de pas discuțiile, nici nu va mai avea unitatea părții generale a cuvântării, — ci ea se va sili să grupeze — fie și rapsodic — toate ideile și propunerile, câte s'au ivit în legătură cu nevoile vieții noastre bisericesti.

1. Predica

Înainte de toate preocupărilor trebuie amintită predica. Prin ea s'a răspândit Evanghelia și Biserica, prin ea pătrunde

adevărul în sufletele oamenilor și se regenerează viața religioasă. Predicarea cuvântului dumnezeiesc trebuie să fie adevărat apostolat, prin care se cultivă contactul cu Hristos, viața cea adevărată. În preotul propovăduitor al cuvântului lui Dumnezeu trebuie să se facă trup acest cuvânt. Poate să fie o Biserică cu multe alte bunuri — dar fără aceste sfeșnice aprinse înaintea poporului, biserica nu progresează. A fost nevoie ca Cuvântul «trup să se facă», pentru ca oamenii să vadă mai limpede adevărul mântuirii, întocmai așa e nevoie ca să se întrupeze și astăzi adevărul lui Hristos în cei ce îl propovăduiesc în lume.

Să recunoaștem că azi se predică mai mult decât înainte vreme, dar nu totdeauna se predică cum trebuie. Se țin predici morale, dar nu se prea țin predici religioase, — sau, în orice caz, predici cari să conțină elemente religioase se spun prea puține. Trebuie să propoveduim pe Hristos și Mântuirea, harul și adevărul Lui — acesta trebuie să fie obiectul predicii. Astăzi se vorbește despre cinste, omenie, cumpăt, hoție, fărădelegi, minciună, înjurături, creșterea copiilor, și alte asemenea lucruri, — desigur folositoare, și necesare, — dar toate acestea nu sânt predica cea adevărată, religioasă, ci fac predica morală. Deși apropiate și înrudite, totuși religiunea și morala nu sânt același lucru. Mântuitorul Isus și Apostolii au predicat credința, nu morala vieții burgheze, morala stearpă pe care o știu și cei ce o calcă în urma slăbirii voinței lor prin vicii, — nu au vestit morala codului penal. Ei au propoveduit marele principiu din care isvorește viața religioasă, contactul sufletului omenesc cu Dumnezeu, devoțiunea noastră înaintea lui Dumnezeu, conștiința veciniceii necesități pentru care a venit a doua persoană a Dumnezeirii în lume să ne răscumpere, să ne facă fii ai lui Dumnezeu. Au vestit realitățile sfinte: suflet, nemurire, Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, har, grație divină, — realități cu care trebuie să trăească omenirea și din pătrunderea căroră va rezulta o morală mai înaltă, mai sfântă decât morala lui «nu», teoretica morală a opreliștei.

Predica, așa cum se face ea azi, cu nesfârșitele negațiuni, ne aduce aminte imaginea unui om, care ar intra într-o grădină cu pomi selbatici și ar striga acestor pomi: «Să nu mai faceți poame acre și sălcii!» Dar fără să altoim pomii aceștia, ei nu vor putea să dea roade dulci, nobile, — cum nici omul, pe care nu l-am încreștinat, altoind în sufletul lui pe Hristos prin Duh și prin har, — nu va da roade ale vieții creștinești. Omenirea trebuie prefăcută cu realitățile mari, sfinte, vecinice, ale vieții religioase, după legile psihologice și pedagogice ale acestei vieți, ca să trăească inspirată de ele.

Metoda ne-o arată Hristos, care a venit «să arete tainele împărăției cerurilor», — ne-o arată sfinții Apostoli. Predica are să fie rezultatul cugetării și simțirii personale, — adevărată, sinceră. Simplitatea ei trebuie să fie nu numai în formă, ci și în felul de a o concepe. Aceasta se poate realiza prin continua cristalizare a vieții, prin trăirea lui Hristos în noi.

Adevărat că și preotul este legat de categoriile materiale ale lumii acesteia, încât nu-și poate lua sborul spre realitățile religioase spirituale, — sau sboară scurt. Dar silința către distincțiunea sufletească nu e permis să ne lipsească: să nu

uităm că supranaturalul trebuie clădit pe natural, — viața harismatică să o zidim pe viața naturală.

Protopopii e de dorit să aibă în bibliotecile parohiilor centrale — protopopești — cărți și pentru preoții tractelor, să-i poată ajuta să-și facă nițică școală. Păstorirea duhovnicească a preoților trebuie făcută și ea, — mai ales de Ahiereu. Numai pe urma unei proceduri, care să observe toate cele de mai înainte, vom ajunge să nu mai auzim rușinoasele căinări, că «cu oamenii din parohia mea nu pot să fac nimic»... Ce se întâmplă cu un general, care declară că nu e în stare să realizeze nimic cu trupa de sub comanda sa? Este înlocuit, — dar noi trebuie să trezim în comandantii credincioșilor noștri bucuria faptei împlinite, a biruinții câștigate cu greu, dulceața triumfului în numele lui Isus Hristos, — cel mai bun și sigur leac al voințelor bolnave.

În sfârșit, să ne ferim — în predici — de improvizare.

2. Pregătire duhovnicească

Căci, înainte de a predica, trebuie să facem o adâncă pregătire duhovnicească. Această pregătire o facem nu citind pe alții, — lectura predicilor streine este foarte bună pentru a ne controla pe noi, — ci luminându-ne sufletul ca pentru sfânta slujbă, — cum și numește apostolul predica: «acest lucru al slujirii». Citim sfânta Scriptură, ne rugăm, medităm îndelung, ne pregătim prin experiență. Atunci abea va fi predica cu Duh și cu putere, când va avea și nota personală a cugetării predicatorului. Oricât de modestă ar fi această cugetare, ea face să scapere scânteii, cari aprind sufletul ascultătorului.

Pregătirea intelectuală nu trebuie disprețuită, — ea însă e mai în urmă. Prima este pregătirea cea intim — duhovnicească.

3. Cultul religios

Comunic, că în lumea întreagă s'a stârnit un interes deosebit pentru cultul religios și pentru formele lui. Sânt mișcări liturgice surprinzătoare. Tineretul catolic se organizează în special pe baza dezvoltării cultului religios. Protestanții înșiși cer introducerea de noi forme de slujbă. Mișcarea însă există și a ajuns până și în centrul de preocupare a sașilor dela noi.

Biserica ortodoxă nu se resimte puternic de valul acesta al apusenilor sătui de raționalism și mecanizare. La noi nevoia de mai multă viață mistică este satisfăcută prin formele culturale destul de dezvoltate. Rămâne ca să ni-le însușim numai în mod conștient pentru a influența prin ele asupra credincioșilor.

Necesară este însă împropățarea slujbelor. Trebuie să înființăm coruri, — iar unde aceasta este imposibil, să cânte unisono întreagă turma cuvântătoare a credincioșilor, fără deosebire de vârstă și de sex. Din starea de pasivitate a creștinului în Biserică, stare moștenită din timpul slujbelor slavone — să-l facem să ia parte activă la serviciu, — ca mângăierea noastră să fie deplină când auzim că poporul întreg se roagă dimpreună cu noi, că turma răspunde toată la glasul păstorului.

Acest lucru l-am văzut în Suedia, unde și familia regală își amesteca vocea cu toți supușii ei, — «toată suflarea lăudând pe Domnul».

De-asemenea am văzut un caz înălțător în comuna Dobolii de jos, unde po-

pulația noastră a uitat limba părinților ei, și numai în rugăciune, în răspunsurile și cântările bisericești a mai păstrat o: dovadă nouă că religia e vecinicia și conservă forma de manifestare națională!

Sfintele lăcașuri să fie măcar înnoite, dacă — din cauza împrejurărilor grele — nu se pot face noi. Cu toate că, după cuvântul unui vlăstar al iubitei noastre Dinastii, «o biserică nici odată n'ar trebui să fie prea scumpă». Unde bisericile sânt bine întreținute, unde curățenia și podobaiele se răsfăț, se văd rezultate.

Licitarea stranelor trebuie, pe încetul și fără zăticneală, să se abandoneze. Mai înainte viața comunelor noastre curgea în tipare precise: frunțașii satelor erau cei adevărați. Azi stăpânește parvenitismul. În orice caz, toate chestiunile mărunte, pe cari nota interesului personal le domină și le înveninează deșertăciunea omească, să se rezolve nu prin desecarea lor, ci ridicând sufletele din mediul pricinii. Și aici tot predica religioasă e chemată să ajute.

Ca punct fix de orientare rămâne însă principiul democratic: se vor cinsti mai pe sus de toate bătrânețea și meritele față de biserică.

4. Administrarea Sfintelor Taine

O deosebită grijă trebuie să aibă preotul de administrarea Sfintelor Taine, mai ales a mărturisirii și a cuminecturii. Numărul celor împărtășiți cu aceste taine este barometrul vieții religioase, a credinței unui popor. Căci dacă nu se pot toți lumina, — fiecare credincios își poate curăți păcatele și se poate împreuna cu Hristos. Prin această împreunare se arată intimitatea vieții noastre religioase.

Faptul, că noi toți ne cuminecăm dintr'un potir, e simbolic: sântem frați cu toții. Această frățietate este parohia cea adevărată, nu adunarea parohială. Parohia este o realitate duhovnicească, nu una administrativă.

Credincioșii noștri trebuie să se desvețe de obiceiul de a se cumineca numai când se simt aproape de moarte, și de a se mărturisi fără să se cuminece, fiindcă «nu sânt vrednici», pentru tinerețea lor. Aceasta este o notă de scrupulozitate exagerată: nu trebuie sănătoșilor doctor, ci bolnavilor.

Botezul trebuie făcut prin cufundare de trei ori, car nu acasă, ci în biserică. După botez se administrează totdeauna mirul și cuminectura. Cununia trebuie făcută iarăși numai în biserică, — în cazuri extreme însă, când s'ar face acasă, trebuie sfântit lăcașul omului, unde se primește taina. Nașii nu pot să fie decât ortodocși.

Este trist, că despre sfintele taine avem încă prea puține lucrări teologice, cari să ne sporească orientarea teoretică și practică. Cu toate acestea trebuie să ne adâncim psihologia vieții de har divin prin taine.

5. Sfânta slujbă

Sfânta slujbă trebuie să se facă cu demnitate și evlavie, cu mișcări potrivite. Sfintele slujbe sânt isvorâte dintr'o extraordinară bogăție de viață creștină. Ele ne sânt lăsate de sfinții Părinți, cari erau stăpâni desăvârșiți pe toate elementele științei și culturii din vremea lor. Ei terminaseră universitățile cele mai celebre, fuseseră colegi cu odraslele împărătești, — dar acasă citeau Biblia. Ei ne-au hărăzit litur-

ghiile, și la înălțimea lor sufletească trebuie să ne ridicăm noi, când slujim. Opera lor este o capodoperă de credință, de artă și de cultură, isvorând întreagă din cea mai profundă simțire religioasă.

6. Propaganda religioasă prin tipar

Foarte importantă este propaganda religioasă prin tipar, și e trist că preoțimea noastră pare a nu înțelege deplin lucrul acesta. Scris-cititul nu este el cultura, — am avut doar în cursul veacurilor voievozi, boieri, ba până de curând primari, cari și-au ridicat monumente ale înțelepciunii și destoiniciei de cărmuire fără să-și știe scrijla numele, — dar scris-cititul este o îndeletnicire foarte utilă, indispensabilă, deci să o utilizăm pentru misiunea noastră. Să răspândim idealul vieții religioase prin tipar, — prin cărți, prin reviste și prin ziare. Cu scopul acesta am înființat și «Lumina Satelor», acest ajutor puternic al preoțimei, — un adevărat colaborator al ei. Să nu fim refractari față de tipar și de lumina lui, — să ne lepădăm de oroarea instinctivă față de slovă, — tristă moștenire dela înaintașii noștri fără carte.

La noi azi se tipărește foarte mult, — toți își au ziarele lor. — Biserica singură să tacă, când se vorbește atâta în țara noastră? Să înțelegem vremea, în care trăim, lumea în care lucrăm, și să răsune puternic cuvântul nostru tipărit, alături de cuvântul viu. Să se sprijinească, să se răspândească presa noastră bisericească, mergând până la specializarea ei după profesiunea credincioșilor noștri. Preoțimea să cumpere și să citească operele literaturii teologice, păstrându-le în bibliotecile parohiale apoi. Înaintea reparaturilor de orice fel e nevoie să îmbogățim bibliotecile.

La spitale să se înființeze biblioteci românești, cu cărți de rugăciuni și de citit. De sigur, se vor cumpăra și opere literare, dar «căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu, și toate celelalte se vor adaoge vouă».

7. Casele culturale

Indispensabile sânt și casele culturale pentru popor. Viața patriarhală a satelor noastre a început să dispară încă înainte de marele război. Astăzi, omul e deadreptul smuls de viață din vechea lui obișnuință. Se înființează acum și la sate fel și fel de cluburi, cari umblă să-l prindă. Pentru ce să nu-i dăm lumina cea adevărată prin casele culturale? Este o datorie a preotului ca să meargă în mijlocul poporului, cu ceilalți intelectuali dimpreună. Să pună, indirect, probleme folositoare, morale, cari pot să creeze o atmosferă favorabilă unei viețuiri curate și intereselor parohiei.

8. Societatea Sf. Gheorghe

De-asemenea și cu Societatea Sf. Gheorghe. Această societate este mișcarea organizată a tineretului contra dezastului moral. Pierzând din mâna noastră școala, nu înțelegem să părăsim și legăturile noastre cu tineretul, — legături pe cari le vom cultiva și desvolta prin această societate.

Prin ea trebuie păstrate atâtea obiceiuri bune vechi, trebuie înviate altele, pierdute. Facerea sfintei cruci înaintea bisericii, mergerea la biserică în grup, cuminectarea în corpore, organizarea serbărilor naționale, câștigarea de daruri pentru școlarii merituosi, și alte multe probleme cari vor face gloria societății Sf. Gheorghe, așteaptă să fie îmbrățișate.

9. Reuniuni de femei

Să se înființeze reuniuni de femei, cu statutele aprobate de P. V. Consiliu arhiepiscopesc. Femeia este un admirabil element de propagandă, însușit pentru opera de caritate și de luminare. Prin aceste reuniuni se cultivă și elementul social în parohii, iar răspândirea sectarismului se împiedecă. Tot prin ele se poate face propagandă și pentru

10. Ingrijirea cimitirelor

Ingrijirea cimitirelor: Este dureroasă impietatea, pe care o vedem manifestându-se prin neîngrădirea și lipsa de podoabe a locurilor de odihnă ale morților noștri iubiți. Trebuie să intensificăm cultul morților. E și un criteriu al culturii îngrijirea mormintelor și cinstirea înaintașilor. Ca și în jurul bisericilor, cimitirele trebuie umplute de pomi și de copaci, ca în umbră lor, sau în ploaia de frunze veștede să ne întoarcem cu gândul spre vecinicie... Ce mijloc puternic de educație este și acesta!

11. Conferințele pastorale

Sânt nevoit să constat, că conferințele pastorale nu sânt totdeauna destul de bine pregătite. Întâi și întâi ele ar trebui să se țină mai des. În privința aceasta s'au făcut experiențe bune în tractul Sibiu. Ținându-se mai adesea, toți participanții se încălzesc de chestiunile în discuție, și îndrumarea realității spre ideal se poate face cu mijloace mai potrivit alese. Cu ocazia acestor conferințe trebuie să se ajungă la concretizări și precizări. Aici e marele lor cusur, că ele nu duc la principii, la concluse. Apoi mai sânt probleme continuu actuale, pe cari conferințele nu le mai dezbat, — lipsind consecvența dărză în urmărirea acestor probleme.

Proverbiala noastră dârzenie dăcică, pasivă până am fost subjugată, să o facem activă de-acum înainte.

12. Divorțurile

O gravitate deosebită prezintă divorțurile. Ele trebuie tratate de preoțime altfel decât până acum. Contractul civil nu ne poate obliga să încheiem noi și taina bisericăască între cei nevrednici. Avem autonomia noastră duhovnicească, și nu legitimăm răul, scoțând pe concubini din situa-

ția lor de dispreț și păcat, fără să fie demni. Motivele desfacerii unei taine sânt de alt ordin decât cele ale divorțului civil, — și noi ținem la sfîntenția căsătoriei și la datoriile părinților către copii. Preotul trebuie să cunoască bine, în amănunte, situația mirilor, a nupturienților, și în scopul acesta se va introduce în toate parohiile

13. Protocolul bunei învoiri

Cu ajutorul acestuia cercetându-se temeliile căsătoriei, se va garanta moralitatea noii perechi și durabilitatea fericirii familiare. Se vor evita multe divorțuri.

14. Problema sectelor

Problema sectelor este foarte largă, și combaterea ei cu succes se poate face prin propovăduire, prin viață curată și prin mijloacele înșirate în punctele anterioare. Problema aceasta compută o tratare specială.

15. Dumineca bolnavilor

Nu trebuie să scăpăm din vedere nici rolul însemnat al Duminecii bolnavilor, când ea se prăznuiește după îndrumările date. Cu vremea și cu ajutorul lui Dumnezeu și al creștinilor miloși, o să putem avea un spital al bisericii, — lucru despre care se va trata altădată mai pe larg.

16. Lipsa de preoți și de cateheți

De-o importanță capitală este dureroasă chestiune a lipsei de preoți și cateheți. Aceasta nu se poate remedia decât prin propaganda insistentă între absolvenții de liceu, arătându-li-se că întreținerea lor în institutul nostru e favorabilă, și lămurindu-li-se în biserici idealul căruia vor sluji ei. Să ne dăm silința să convingem pe cei mai vrednici și cu aptitudini potrivite carierei preoțești.

Nu va fi prea rentabilă cariera preoțească, — dar în floarea tinereții idealismul să nu se păteze cu gândurile existenței materiale. A învăța teologia este a scoate aur. A îndruma pe oameni, a-i duce la Hristos prin sfințire, a privi toate lucrurile în lumina concepției religioase, — iată ce trebuie să caute un tânăr la teologie.

Cateheții să pregătească sufletește din bună vreme pe elevi pentru aceasta, — mai arătându-le că nici de foame nu a pierit nime, om sănătos.

17. Case parohiale

Trebuie să se facă în toate locurile, unde nu sânt, case parohiale. În toată arhidieceza nu avem decât 234 de case parohiale, — cu toate că sântem sau am fost, în epoca *improprietărilor*. Această reformă cardinală bisericii noastre i-a adus oare cari foloase, dar nu pretutindenea câte se puteau, și aceasta atât din cauza deselor schimbări în interpretarea articolelor legii, cât și mai vartos din pricina lipsei de precizie și înțelegere din partea preoțimei.

18. Disciplina clerului

Disciplina clerului o pretind și autoritățile, și credincioșii. Clerul e o armată disciplinată, care ori unde simte că pe deasupra tuturor intereselor servește interesele Bisericii. Păstrându-și libertatea deplină, preoțimea și în politică va căuta numai instrumentul în slujba bisericii.

19. Jurnalul sau Ziarul pastoral

Ultimul punct privește Jurnalul sau Ziarul pastoral, care se va introduce curând în fiecare parohie. Preotul va trebui să noteze în el zilnic tot ce a lucrat în ziua aceea, fie lucrare pastorală, fie de economie, fie altfel de ocupație. La finea anului se va face un bilanț, — un examen impus propriei conștiințe. Ziarul acesta va face să se trezească și să se exerciteze în fiecare preot un puternic simț de autocritică.

Jurnalul pastoral va fi nu numai o legitimare față de autorități, ci un foarte prețios document în fața Istoriei. Mulți au crezut că el va fi o pedeapsă, — nu! E o măsură de ordin pedagogic. Mai mult: va fi povestea interesantă, plină de peripecii, a strădaniilor preoțimei noastre de a se înălța către ideal...

Toate datoriile, toate dorințele și aspirațiunile, toate nădejile cuprinse în resumatul conferinței pastorale protopopești, — ca și altele cari nu s'au mai putut aminti aici, — se vor împlini numai în măsură, în care caracterul preoțimii, individual și colectiv, va fi la înălțimea ce i se cere, fiind în funcțiune de contactul sufleteșc al preotului nostru cu Isus Hristos. Trebuie să avem inima largă și înțelegătoare, plină de iubire, — să ne bucurăm și să plângem cu toți fiii noștri sufletești.

Vremea de azi e grea, dar e prielnică activității pastorale. Vremurile acestea sânt

FOIȘOARA

Sfinții și oamenii de rând

Predică, ținută în biserica din Brad, de Tr. SCOROBET

În călătoria mea de la Sibiu la Brad, am întâlnit o mulțime de călători pe tren și în gări discutând cu aprindere chestiile politice de la ordinea zilei. Lumea aleargă la întruniri și consfătuiri politice. Ai crede că din aceste sbuciumări trăește lumea, pe când soarele trimite văpăi de căldură peste fața pământului, peste holde și sămănături. Lumea nu poate da înainte decât prin munca îndeplinită de fiecare la rostul său.

La tribunalul de pace din Haga se întruniau înainte de războiu diplomați din toată Europa. Un servitor bătrân de-acolo cunoștea mulți reprezentanți. Într'un an, cu puțin înainte de izbucnirea războiului, reprezentantul unei Țări se îmbolnăvise greu. Servitorul se duse la patul lui și-i zise: Excelență, V'am văzut foarte îngândurat și obosit de câteva zile. Credeți că Dumnezeu a purtat grijă de lume înainte de a veni

Excelența Voastră la Haga? — Da, li răspunse ministrul, Dumnezeu a purtat grija lumii. — Dar când nu veți mai fi în viață, credeți, că Dumnezeu se va îngriji de neamuri și de țări? — Da, cred aceasta, de sigur. Atunci de ce vă frământați cu gândul, căci doar Dumnezeu și până stați aici se îngrijește de soarta lumii. — Diplomatul bolnav n'a mai dat nici un răspuns. Dumnezeu nu lasă cu mâna sa frânele cărmuirii lumii.

Mi-a venit în minte această conversație și v'o spun aici. Numai aici.

Simțesc o răcorire în suflet în acest sfânt lăcaș și am o mare mângăiere văzând înaintea mea atâtea mulțime de închinători cari n'au venit aici decât să se roage lui Dumnezeu și părăsind sgomotul și frământările vieții de afară, vreau să audă o veste bună, nu din gazete de ură și de luptă, ci din sfânta Evangelie, a iubirii și a păcii divine.

Socotiți iubiți creștini că milioanele de frați de la un capăt al Țării la altul ar fi toți ca și noi înaintea sfintelor altare și ar asculta în liniște cele ce ne spune sfânta Evangelie de azi.

Mi se pare că n'ar fi o binecuvântare mai mare, revărsată asupra Țării întregi ca aceasta.

Dar într'adevăr vestea sfintei Evangelii, citite azi nu este mai importantă decât vestile trâmbițate prin gazete și prin întruniri, din gură în gură?

Iată ce ne spune sfânta Evangelie:

Isus Hristos și-a ales ministrii săi, ca să înființeze pe pământ împărăția Cerului, cea plină de bunătăți veșnice. O împărăție pe care nici sabia, nici focul, nici alianța tuturor împăraților și a stăpânilor lumii acesteia n'o pot clăti.

Și Isus Hristos n'a alergat după ministrii săi nici în palate strălucitoare, nici la puternicii zilei, ci și-a ales apostolii din rândul oamenilor sărmani, fără rang și fără nume.

Și sfinții Apostoli au primit o strălucire, care întrece strălucirea celor mai mari împărați, generali, învățați din lumea întreagă.

Și alături de sfinții Apostoli, stau miile de mucenici și aleși ai lui Dumnezeu, cari în viața lor au fost oameni și femei ca și noi, dar după încheerea călătoriei pământești s'au strămutat în cer și de acolo ne trimit binecuvântă-

cele mai interesante din câte se pot închipui, pline de probleme: vremuri cari merită să fie numite profetice, cuprinzând în ele germenii dezvoltării pentru viitor. Mulțumesc lui Dumnezeu că m'a rânduit să trăiesc astăzi, când se face slujba lui Hristos, dacă înțelegem.

Valoarea vieții omului, ca și valoarea vieții unui popor, se vedește în măsura în care a primit pe Hristos. În ziua dreptei judecăți nu vom avea să răspundem: ce am mâncat, sau ce am băut, sau cu ce ne-am îmbrăcat, — ci: care ni-au fost ideile conducătoare? În al cui Duh ne-am trăit viața?

De aceasta depinde valoarea vieții neamului meu, — închinămu-ne Duhului lui Hristos, Domnul.

Amin!

Raportorul.

Popoarele ortodoxe și Ierusalimul

— Dintr'o convorbire cu P. F. Patriarh Damianos al Ierusalimului —

Prea fericitul Patriarh *Damianos* al Ierusalimului a acordat reprezentantului unui mare ziar din capitală o convorbire despre datoria popoarelor ortodoxe pentru salvarea Ierusalimului.

După cuvintele de binecuvântare, ce îmbrățișează întreg poporul dela Dunăre închinător în credința ortodoxă, Prea Fericitul Părinte a vorbit astfel:

«Săntem singuri, luptăm izolați. Dar curajul dărz nu ne părăsește și nici șovăie o clipă. Vecinătatea locurilor unde a călcat Mântuitorul ne vorbesc mai convingător decât ori cui altuia despre ceea ce înseamnă intransigența unei credințe, valoarea morală a unei jertfe, vitejia într-o luptă. Cred, că aici, la sfintele locuri, e însăși coloana vertebrală a ortodoxismului. Aflați, că oricâte poveri a îndurat, îndură și poate va mai îndura trupul, această coloană vertebrală nu se va îndoi.

«Dar toată credința și intrasigența noastră nu sânt decât în slujba unui scop incomplet: menținerea unui statu-quo, a cărui formă postbelică devine necorespunzătoare strălucirii, în care ortodoxismul trebuie să-și urmeze viața.

«Rusia de ieri, Rusia credincioasă, nu mai există. Odată cu ea, s'a risipit și cel mai însemnat sprijin al Locurilor Sfinte. Urmările generale ale războiului au împiedecat pe alții să ia locul Rusiei. Ceea ce catolicii au observat la vreme, așa că Vaticanul a lăsat apele proselitismului să se strecoare pretutindeni aici, să prindă în vâltoarea lor cât mai mult. Cu ce-am putea îndigui noi, calea acestor valuri tumultuoase?

«Prin șefii bisericilor respective, ne-am adresat de curând Serbiei, Greciei și României. Le-am înfățișat starea de lucruri și le-am solicitat asistența morală și asistența materială. Nădăjduim, că le vom dobândi.

rile lor de câteori ingenuchem în rugă sfântă.

Ați văzut cum seara când soarele sfîntește, se aprind stelele pe cer și scântează în întunerecul nopții. Stelele cari împodobesc noaptea cerul și ziua, stau acolo unde le-a așezat Dumnezeu, dar ele nu se văd ziua din cauza luminii soarelui. Ele se aprind și luminează pe urma luminii soarelui apus.

Lumea de azi vede că sfinții aveau o structură a ființei lor deosebită de structura ființei noastre.

Multă lume ar dori să aibă o astfel de structură ca și sfinții lui Dumnezeu și aleșii lui, însă cred că nu e în puterea lor să schimbe făptura lor din țesătură de păcate. Ei recunosc d. e. că unii oameni s'au născut cu darul cântării, pe când alții n'au ureche bună muzicală. Tot astfel spun că și ceice posed sfințenie, s'au născut cu darul acesta dela Dumnezeu. Și se scuză că neavând de la Dumnezeu dar de sfințenie, ei sunt sortiți să trăiască în rândul păcătoșilor și al necredincioșilor.

Dar Domnul Hristos n'a împărțit această credință a celor ce spun, că darul sfințeniei e

«Nădejdele de căpetenie, — a accentuat P. F., — le punem în România, care acum, după prăbușirea Rusiei credincioase, cuprinde cel mai mare număr de ortodocși, ear pământul ei a fost blagoslovit de mila Celui de sus cu nesfârșite bogății. Așteptarea aceasta ne e îndreptățită mai ales de faptul, că prin exproprierea pământurilor din Basarabia, Locurile Sfinte au pierdut un venit, care înaintea războiului era de 35—45 mii livre anual. Azi, opera filantropică (spitale, orfelinate, casa de alienați), școalele (peste șaptezeci), îngrijirea Locurilor sfinte, etc. necesită minimum 70 mii lire pe an, în timp ce imobilele din toată Palestina ale Patriarhiei rentează abia pe jumătate.

«În ce privește creșterea unui metoc românesc aici la Ierusalim, sântem de acord și gata să răspundem cu sprijinul nostru. Amănuntele rămân să fie discutate cu comisiunea, pe care guvernul român o va trimite aici».

În încheierea convorbirii, Prea Fericitul Patriarh a făcut călduros apel la guvernul și opinia noastră publică, ale căror ajutoare vor primi sfânta binecuvântare.

Poate fi un catolic președintele Statelor Unite?

Am arătat înainte cu câteva săptămâni, pentru ce se opune multă lume din America la candidarea guvernului Alfred E. Smith al provinciei Newyork la președinția Statelor Unite. Juristul Charles C. Marshall a adresat guvernului Smith o scrisoare publică să arate ce crede el în chestia raportului dintre Stat și Biserică ținând cont de Constituția Americii și de dreptul canonic roman.

Guvernorul a dat următorul răspuns:

«Credeul meu de catolic american se rezumă astfel: Cred în Dumnezeu potrivit credinței și practicei Bisericii romano-catolice. Nu recunosc nicio putere peste Constituția Statelor Unite, în stare a se ingera în legile acestei Țări. Cred în absoluta libertate de conștiință a tuturor oamenilor și în egalitatea tuturor bisericilor, sectelor și a tuturor credințelor înaintea legii ca obiect de drept și nu de favoare. Cred în absoluta despărțire a Bisericii de stat și în executarea strictă a dispozițiilor constituției, că congresul n'are să aducă legi de a statifica vr'o credință ori să oprească liberul exercițiu al vr'unei credințe. Cred că nicio autoritate legislativă bisericească nu poate decreta nimic ori să facă vr'o lege generală decât pentru credincioșii proprii. Cred în susținerea

dat numai unor oameni, iar mulțimii nu.

Și ca să ne convingem că Isus Hristos și în omul cel mai de rând a aflat destoinicie de sfințire, să luăm în cercetare ce fel de apostoli și-a ales.

În ceata de 12 apostoli găsim numai oameni de rând, oameni sărmani, pe care nimeni nu i-ar fi încrestat.

Unii dintre ei au și rămas cu totul neștiuți, precum a fost Iuda, nu cel din Iscariot și Lebeu.

Luarea în ceata apostolilor a lui Iuda vânzătorul este o taină, care a pus pe gânduri lumea creștină din toate vremile și din toate locurile. Căci într'adevăr ce rost avea un om josnic într-o mișcare de înnoire sufletească a lumii întregi?

Și a fost în ceata apostolilor sfântul Ioan, poreclit fiul tunetului, care s'a rugat să se poare trăsnetele Cerului peste un sat din Samaria, care n'a voit să audă de Hristos. Iar după ce a intrat în școala lui Isus și până la bătrânețe acest apostol s'a schimbat, s'a îmblânzit și n'avea alt cuvânt către creștini decât: O fiilor, iubiți-vă unii pe alții.

școlii de stat, ca una ce este pentru unghiulară a libertății americane. Cred că fiecare părinte are dreptul să-și crească copiii în școală de stat ori în școala confesională, susținută din puterile proprii ale Confesiunii respective. Cred în principiul că această Țară n'are să se amestece în afacerile interne ale altei țări sau nații și voiu fi contra oricui ar încerca aceasta. Cred în frăția tuturor oamenilor, cari au acelaș Tată ceresc.

În acest duh mă alătur la toți concepțienii mei americani de ori ce credințe și nu voiu da poticneală credinții aceloră cari smeriți umblă în căile lui Dumnezeu».

Credeul candidatului la președinția Statelor Unite e credeul unui catolic liberal, care nu recunoaște că biserica romano-catolică e supremul izvor de autoritate în cele vremelnice și veșnice, iar că papa ar fi glasul suprem al acestei autorități.

Răspunsul guvernului a scandalizat pe Catolicii habotnici, cari nu se împacă cu concepția despre raportul dintre Biserică și stat și despre atitudinea guvernului față de cei de alte credințe. Din partea Catolicilor mirenii s'a răspuns că Enciclicele papale nu obligă nici pe guvernor nici pe catolicii mirenii.

Ziarul jezuit: America, a încercat să explice că Enciclicele papale nu pot fi supuse interpretărilor arbitrare ale catolicilor de teapa guvernului Smith.

Din acest incident lumea discută în America despre un catolicism *american* pe cale de emancipare totală de pretențiile catolicismului *roman*.

Lumea e pe cale de a se deștepta și în America respingând pretențiile papale, supremația și infalibilitatea Papai, fără a înceta de a fi catolici.

Doctrina papală despre raportul dintre Biserică și Stat este cea dintâi peatră de scandală.

Emanciparea de sub tirania papală începe acum în America. Cea mai intolerantă și mai abuzivă a fost Biserica romană, care mai mult a luat îndeșert numele de creștină.

Ea poartă vina la desbinarea și învrăjbirea creștinilor din tot cursul istoriei.

O seamă de romano-catolici din toate părțile Statelor Unite s'au întrunit luna trecută la Washington pentru ca să previe reacțiunea catolicilor liberali, cari simpatizează cu guvernul Smith.

Un alt apostol a fost sfântul Petru, pornit din fire și aprig, dar nestatornic ca valul mării, pe care cu puțin înainte de patima Sa, l-a muștră Hristos și i-a zis: Du-te înapoia mea, Satano, care s'a lăpădat cu jurământ înaintea unor servitoare că nu-l cunoaște pe Isus. Pe urmă s'a căit și din val nestatornic l-a făcut stâncă de credință.

Și alt apostol a fost Simon Zilotul, care era într'un partid politic, care ura de moarte pe orice străin.

Iar Matei Vameșul a venit la apostolie dintr'o slujbă foarte urgisită de învârteli, abuzuri și înșelăciuni. Natanail a fost om fără prihană.

Astfel erau apostolii lui Hristos, oameni de rând, oameni cu păcate.

Și totuși pe ei i-a ales Isus. Pentru ce?

Pentru că din clipa în care le-a zis: vino după mine! — s'au supus Mântuitorului. N'au mai căutat înapoi la viața lor trecută, ci au urmat lui Hristos și L-au iubit, știind că El, mai înainte de ei, i-a iubit.

Supunerea față de Isus și iubirea de Hristos tsnt scara de sfințenie a tuturor aleșilor

Nr 6477.

(77) 1—3

Notificare oficială

despre primirea în Academia teologică „Andreiană“

În Academia teologică «Andreiană» din Sibiu, conform noului Regulament, vor fi primiți absolvenții liceelor clasice, având bacalaureatul și absolvenții de seminare. Absolvenții celorlalte școli secundare (școli normale etc.) vor fi primiți ca ascultători extraordinari.

Cererile de primire pentru anul academic 1927/8 sânt a se adresa Consiliului arhiepiscopal până la 31 Iulie a. c. însoțite de următoarele documente:

1. Certificat de naștere dela ofițerul stării civile.
2. Extras din protocolul botezătorilor.
3. Testimoniu din școala secundară.
4. Atestat dela medic despre starea sănătății.
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Studentii sânt obligați a locui în internatul Academiei, unde vor avea toată întreținerea, contribuind cu suma de tot modestă în cazul, când mijloacele Academiei ar fi insuficiente pentru acoperirea integrală a cheltuelilor.

Inmatricularea în Academie se va face în zilele dela 1—8 Septembrie a. c., având fiecare student a se prezenta la timp și a se prevedea cu haine de pat și cu rufe necesare.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sânt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze în număr cât mai mare chemarea preotească.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai superioare rosturi pentru viața unui om, punându-l în serviciul celui mai înalt ideal și al fericirii poporului.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc, ținută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei ort. române de Alba Iulia și Sibiu

lui Dumnezeu. Acestea au făcut din pescarii și vameșii din Palestina apostoli ai Mântuitorului.

Vieață religioasă se altoiește în credincioși pe urma nizuinții de perfecțiune personale prin desăvârșirea legăturii noastre cu Dumnezeu.

Ca și atunci și azi Hristos cheamă la apostolie și se adresează tuturor creștinilor de azi să alerge sub steagul mântuirii Lui.

Ce e drept, Hristos nu ne cere tuturora să părăsim tot ce avem pentru numele lui. Dar ori unde trăiește un creștin, găsește în jurul său ceva de făcut pentru Hristos: pace, sfat bun, răbdare, slujire, bunătate, iertare.

Ne-a așezat Dumnezeu într-o Țară creștină, fiecare să-și aleagă partea sa de conlucrare cu Hristos la opera sa mântuitoare. Cine nu vrea să-și dea contribuția sa, lucrează la pierderea sufletului său și lasă un gol în urma sa.

Legea lui Hristos s'a început de la mireni și de la oameni de rând. Ea va trăi și prospera prin ascultarea mirenilor de a intra în slujba lui Hristos. Cărturarii și Fariseii au răstignit pe Hristos pentru că s'a alăturat la poporul de rând.

Văd aici o seamă de oameni tineri.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Dela parohiile protopopiatelor Mediaș și Miercurea. —
Alte dăruiri. — Din Bucovina —

Între binevoitorii sprijinitori ai refacerii sfintei mănăstiri Brâncoveanu se înscriu, cu sumă mai însemnată, și cucernicii noștri credincioși **Ioan Mihu** și soția **Paraschiva**, din Șura-mare, lângă Sibiu, dând pildă bună de urmat și altor creștini cu dare de mână și iubitori de sfânta biserică ortodoxă. Numiții credincioși, semnând zece mii de lei, se introduc între ctitorii sfintei mănăstiri.

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Mediaș**, în total . . . 4535

Contribuirile parohiilor din protopopiatul **Miercurea**, din care se remarcă Armeni, Bogatul-român, Gârbova, Miercurea, Păuca, cu câte Lei 1000, în total . . . 9100

Alte daruri:

Ioan Mihu și soția **Paraschiva**, din Șura-mare . . . 10000

Ioan Dragolea, preot, Vulcan, prot. Bran . . . 1000

Din Bucovina, pe lista de subscriere a dlui Dr. Grigorie Păltineanu, subprefect:

Leontina Boca, institutoare, Dărmănești, jud. Suceava . . . 1000

Simion I. Boca, prefect, Storojineț, Bucovina . . . 500

Aneta S. Boca, Storojineț, Bucovina . . . 500

Alexandru Bruja, învăț., Storojineț . . . 500

Dr. Grigorie Păltineanu, subprefect, Storojineț . . . 300

Total Lei: 27,435

Suma de mai înainte Lei: 2.197,762

Total general Lei: 2.225,197

Parastas. Marți în 28 l. c. fiind aniversarea zilei repaosărei marelui și în veci neuitatului arhiepiscop și mitropolit **Andrei baron de Șaguna**, în biserica catedrală, din partea academiei teologice «Andreiane» ortodoxe române s'a servit parastas, iar la Rășinari un grup de studenți ai academiei, ca esmiși ai societății de lectură «**Andrei Șaguna**», în legătură cu parastul servit la mormântul marelui arhieru, ca în tot anul, a depus pe mormânt o cunună frumoasă.

Cercul de activitate al nunțiului papal din București. Monseignorul Dolci, nunțul papal din capitala țării, a prezidat de fapt serbările jubilar recente ale episcopiei greco-catolice dela Orade. Rolul acesta, al unui invitat și delegat papal, a făcut impresie lamentabilă în cercurile românești, care doreau să vadă în serbarea jubilară și o manifestare națională, accentuată de inițiatorii serbării. Dar, Monseignorul Dolci a mers și mai departe: și-a luat deplul, spun știrile din Orade, să facă vizitații canonice în partea locului.

Lămuriri, în chestiune, credem că se impun, ca să știm cam în ce calitate se întinde cercul de activitate al unui nunțiu atât de râvnitor și neobosit, încât întreprinde până și vizitații canonice.

Iubiților tineri, luați aminte că între anii 15—20 se formează caracterul vostru. Acum e vremea să luați armura lui Dumnezeu și să vă alăturați la tot ce e bunătate, curățenie și virtute.

Mântuitorul Hristos vrea să pună sigilul Său pe sufletele voastre tinere. Hristos vă zice: Veniți după mine, cum a zis pescarilor de la marea Tiberiadei. Ascultați chemarea lui și veți fi binecuvântați! Amin.

Lucrare de mare folos social. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraților, constituit sub înalta președinție a M. Sale Reginei, a acordat până acum ajutoare ce se ridică la suma de 25 milioane de lei. Comitetul a hotărât acum să vie în ajutorul comunelor și pe altă cale, și anume: prin întemeierea unui corp de pompieri în fiecare comună din țară, înzestrând comunele cu unelte trebuincioase la stănsul focurilor, și prin aceasta preîntâmpinând, sau cel puțin micșorând, dezastrele. Inițiativele comitetului central trebuie sprijinite călduros, în scop de-a aduna fondurile necesare și a înfăptui apoi o mare operă socială. Incendiile, în decursul ultimelor trei luni, au distrus în țara noastră averi de peste 200 milioane de lei. Fără a lua măsuri înțelepte, nenorocirile ne vor izbi și mai departe.

„Anumita presă“... Membrii guvernului din cabinetul dlui general Averescu sânt expuși, de când s'au retras dela putere, celor mai desfrânate insulte în câteva ziare bucureștene; mai ales membrii ardeleni ai fostului guvern sânt luați la țântă din partea «anumitei prese», care își urmărește scopurile sale, nemărturisite, alarmând țara cu informațiuni tendențioase și mincinoase despre risipă și chiar dispariție a excedentului bugetar de câteva miliarde. Bărfitorilor dela această presă le răspunde, cum se cuvine, sub titlul *Ofensiva sicofanților*, articolul apărut în Indreptarea și scris de p. I. Lupaș, asupra căruia s'a deslănțuit o parte mare a potopului de calomnie ordinară. Cititorii ardeleni cunosc prea bine caracterul cinstit al părintelui I. Lupaș, ale cărui merite, recunoscute din partea oamenilor sus puși, de sigur că nu vor putea fi umbrite de clevetirea unei prese decadente și venale.

Un fost diplomat despre Suveranul românilor. Dl Ottokar Czernin, înainte de război ministru plenipotențiar austro-ungar la București, apoi ministru de externe al dublei monarhii, ear astăzi jurnalist, a publicat în gazeta vieneză, N. Fr. Presse dela 26 Iunie 1927, un articol despre întrevvedereea sa cu Regele Ferdinand în 27 Februar 1917, în preajma păcii dela București.

Ca diplomat la București, dl Ottokar Czernin nu s'a deosebit prin calități extraordinare; dimpotrivă: eră unul dintre cei mai puțin iscușiți miniștri ai Austriei; ca ziarist este astăzi aceeași persoană submediocră: tot ce se spune bun în articolul său din ziarul vienez, este lucru cunoscut: — l-au spus alții cevaș mai bine; ear ceea ce e necunoscut, rămâne, în lipsa dovezilor, fără valoare istorică. E de ajuns să amintim, că dl Czernin prezintă pe Suveranul român ca protivnic (!) al alipirii Basarabiei. Diplomatul adecă îi oferise Basarabia în schimbul Dobrogei și a «rectificării» de graniță spre Ungaria. «Majestatea Sa răspunse — lui Ottokar Czernin — mai viu decât era obiceiul său, că nu vrea Basarabia, și că România nu va lua în stăpânire țara aceasta niciodată»...

Dl Czernin, ca ziarist, știe spune și bazme, pentru care Moscova, împreună cu presa evreiască, îi vor putea fi recunoscătoare.

Orpheus, revistă pentru cultura clasică, a apărut Nr. 3 din 1927, cu articole interesante de T. Iordănescu (Evrei și creștini în imperiul roman), M. Mihăileanu, G. Popa-Lisseanu ș. a. — Abonamentul 100 lei anual. Red. și adm.: București, Calea Plevnei 29.

Nr. 6475.

(79) 1—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, sânt vacante două posturi de **spirituali** pentru ocuparea cărora se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenți se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu școlar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificățiune preoțească.
5. Adeverință despre serviciul depână acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiți vor fi preoți necăsătoriți ori văduvi.

Spirituali vor avea locuința și întreținerea în institut, precum și un salariu lunar de Lei 5400, plus eventuale gradații, la care cel ales va avea drept conform anilor de servicii.

Cereriile sunt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei
ort. române de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 1105.

(78) 1—3

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de **econom**, pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenți se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu școlar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificățiune preoțească.
5. Adeverință despre serviciul preoțesc depână acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiți vor fi preoți necăsătoriți ori văduvi.

Economul va avea locuința și întreținerea în institut, precum și un salariu lunar de 3120 lei.

Cereriile sânt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 28 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al arhiepiscopiei
ort. române de Alba-Iulia și Sibiu

Aniversarea înființării unei parohii

În 13 Iunie 1927, parohia ortodoxă română din Vulcan a avut o măreață sărbătoare. În această zi poporul din comună, în frunte cu parohul Sebastian Rusan, a aflat de bine a sărba împlinirea alor 20 ani dela înființarea parohiei.

În ziua întâi a Rusaliilor din 1907 a fost introdus în parohie primul paroh, Păr. Dr. Sebastian Stanca, actualul consilier episcopesc în Cluj.

În viața unei parohii, 20 ani sânt puțini, în viața parohiilor din Valea-Jiului înseamnă o dezvoltare neobișnuită.

Această sărbare a fost mai ales o reculegere sufletească, un îndemn pentru alipirea mai strânsă la biserică și o manifestare culturală și națională. Nimbul serbării a fost mult ridicat prin fericita coincidență de a fi venit în aceeași zi la Vulcan corul școlii normale «A. Șaguna» din Sibiu, în frunte cu I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. Vasile Stan, directorul școlii, Păr. T. Popovici profesor de muzică și dl prof. Olariu.

Dimineața s'a servit în sobor sfta Liturgie de I. P. C. Sa, de Prot. Dr. Seb. Stanca, protoiereul Jiului Păr. Ion Duma și o parte a preoților din Valea-Jiului, fiind date răspunsurile de corul compus din 84 de persoane, în biserică arhiplină cu credincioși veniți și din parohiile din jur. La fine Păr. Dr. Stanca a ținut predică: despre puterea credinței.

A produs puternică emoție asupra poporului actul botezului săvârșit asupra fiului de 6 ani al unei familii mileniste, reînnoșă la biserică strămoșească.

Taina sft. botez a fost săvârșită de cătră I. P. C. Sa Păr. Arhimandrit Dr. Vasile Stan, cu asistența preoților celebranți și cu răspunsurile date de cor.

După masa comună, la ora 3½, s'a dat în biserică un concert religios de cătră Corul Școlii normale. Păr. Stanca a ținut o conferință despre «Ortodoxia în Valea-Jiului». A arătat cum au fost înființate satele din Valea-Jiului prin populație venită din comunele din jurul Hațegului și a Puiului oameni stabiliți cu oile în diferite părți ale Văii Jiului, îndeosebi pentru a-și putea păstra credința strămoșească, refugiindu-se din calea prigonirilor catolice care li sileau să primească unirea.

Astfel cei veniți din Uric au înființat satul Uricani, cei din Râul-bărbat satul Bărbăteni, cei din Valea-Lupului satul Lupeni, cei din Livadia satul Livezeni, din Petros Petroșani, acum oraș etc. A arătat istoricul religios al acestor comune, care toate au fost ortodoxe, și cum și când unele au trecut la unirea cu biserică rom. catolică. La fine a vorbit despre înființarea parohiei Vulcan, așezată la pasul Vulcan. La venirea răp. Pr. Avram Stanca la Petroșeni, la anul 1876, în Vulcan erau numai 2 familii ortodoxe.

A vorbit fostul preot al Vulcanului V. Ungur despre lupta națională, ce au purtat-o credincioșii de atunci ai bisericii noastre.

Dl P. Iacob a expus împrejurările, între cari s'a înființat parohia ort., ca unul care împreună cu N. Colda, I. Boldor etc. au luat parte activă.

La urmă vorbește Pr. S. Rusan, parohul local, făcând raport asupra dezvoltării parohiei, îndemnând poporul la jertfe și pe mai departe, și mulțumind tuturor, cari au contribuit la înființarea și dezvoltarea parohiei Vulcan.

Sărbarea de după masă a fost deschisă și închisă prin vorbirile Păr. protopop I. Duma cu frumoase îndemnuri la iubirea legii strămoșești.

Seara la ora 9 s'a dat un reușit concert în Casinoul Societății «Petroșani» de cătră Corul Școlii Normale.

Această zi va rămânea neștearsă în sufletul credincioșilor din Vulcan, cari azi numără aproape 4000 suflete.

Pr. Șinca.

In apropierea alegerilor

— Cărțile de alegător. — Votarea. —

După legea electorală, cărțile de alegător se trimit, pentru alegătorii de cameră și senat, judecătorilor care au să le distribuie celor în drept.

Judecătorii și ajutorii lor sânt datori să aducă la cunoștința poporului din sate zilele și ora, când vor veni în comunele rurale din circumscripția lor pentru împărțirea cărților. Autoritatea comună a fiecărei comune va chema pe alegătorii respectivi să se prezinte la locul primăriei în zilele și orele hotărâte de judecător pentru primirea cărților. Cărțile de alegător se vor putea ridica de cei în drept și direct dela judecătorie.

În comunele urbane cărțile de alegător se ridică de cei în drept numai dela judecători: judecătorii sânt obligați a anunța, prin afișe la localurile autorităților și în ziare, zilele și orele când cei interesați se pot prezenta pentru a-și ridica cărțile. Distribuția cărților se face cel mai târziu până în 24 de ore înainte de alegeri.

Cărțile de alegător din colegiile senatoriale ale consilierilor comunali și județeni și ai camerelor profesionale se pot distribui celor în drept sub răspunderea personală a președintelui biroului electoral județean și prin judecătoriile respective; iar în ultimele cinci zile ce preced alegerea de senator din acest colegiu, cărțile nu se pot libera decât numai de președintele biroului electoral județean, de unde cei interesați le pot ridica chiar și în ziua alegerii.

Duplicatele cărților de alegător, pentru aceia cari le-au pierdut sau cărora li s'au distrus sau furat cărțile, vor fi de culoare roșie cu mențiunea «Duplicat». Listele alegătorilor care au primit asemenea duplicate vor fi afișate la judecătoriile dela care s'au eliberat pentru alegătorii din colegiile universale, și la tribunalul pen-

tru ceilalți alegători, și se vor comunica și președinților secțiunilor de votare respectivi cu mențiunea că acești alegători vor vota în zile când sânt chemați cei din urmă la alegeri. —

Votarea începe la ora 8 dimineața și se urmează până la 8 seara. Dacă ar mai fi alegători și după ora 8 seara, votarea trebuie să meargă mai departe în noapte, dar la nici un caz nu poate trece peste ceasul 8, din dimineața următoare.

Votarea se face în gherete, ca și la trecutele alegeri. Judecătorul, după ce i-ai dat în mână certificatul de alegător, îți dă în schimb o ștampilă și o coală de hârtie, pe fețele cărora sânt tipărite listele candidaților cu *semnele* partidelor. Te duci cu hârtia în gheretă, acolo cauți semnul, și apeși ștampila pe el, sau lângă el. Hârtia astfel votată o dai judecătorului, împăturită astfel ca pecetea pusă de tine să *nu se vadă*, iar pe din afară să rămână hârtia albă cu pecetea sau iscălitura judecătorului.

Votul nu-i valabil, dacă împături coala cu numele tipărite înafară, sau dacă ai pus pecetea pe mai multe semne, ori dacă ai șters vre-un nume din listele tipărite pe coală.

Votul este universal. Cine nu merge la vot, se pedepsește cu 500 de lei. Dacă ești împedecat de vre-o întâmplare nenorocită în casa ta, ori de boală, trebuie să înștiințezi cu o zi mai înainte, ori chiar și în ziua alegerii, pe președintele care conduce votarea.

A spune cu ce semn ai votat, e oprit de lege.

INFORMAȚIUNI

Nou comandant al corpului 7 Armată, cu reședința în Sibiu, este numit dl general de divizie **Constantin Găvănescul**, cunoscut sibienilor încă de când fusese comandant al diviziei din Timișoara, și în calitate de conferențiar ni-a expus interesanta călătorie în extremul orient a fostului prinț moștenitor, pe care îl însoțise în acel drum. Noul comandant de corp fie binevenit în mijlocul sibienilor!

Alegere de protopresbiter. În 26 Iunie a. c. s'a întrunit în Brad sinodul protopopesic al tractului Zarandului pentru alegerea de protopresbiter, sub prezidiul comisarului consistorial Trandafir Scorobeș. Au fost prezenți 46 membri. Preotul Ioan Indreiu din Tebea a întrunit 21 voturi, iar preotul Iosif Comșa din Ribița 15 voturi. Alegerea a decurs în ordine.

Moartea unui academician. Profesorul universitar și secretarul general al Academiei române, **Vasile Pârvan**, cunoscut arheolog, a încetat din viață, în vârstă abea de 45 de ani, Duminecă seara, în Sanatoriu Elisabeta din București. Știința românească îndură mare pierdere prin moartea ilustrului profesor.

Concurs. Consiliul eparhial ortodox român din Cluj a publicat concurs pentru primirea de studenți în Academia teologică. Cererile, cu documentele necesare, se înaintază Consiliului până la 1 Septembrie 1927. Înscrierile se fac în 27—30 Septembrie, iar cursurile încep în 2 Octombrie. Se acordă burse și semiburse, socotite în taxe de întreținere în institut. Preoțimea eparhiei este rugată să îndemne tinerii absolvenți de licee, să intre în această școală, care le poate deschide prospecte frumoase de viitor.

† **Emil Verzariu**, director al băncii de asigurare sibiene «Transilvania», a încetat din viață în 17 Iunie a. c., după serviciu, împlinit cu zel și conștiință, timp de peste patru decenii la acest institut. Petrecut de numeroși prieteni și cunoscuți, a fost înmormântat la 19 Iunie în cimitirul central din Sibiu. Odihnească în pace!

Prelat papal în propagandă politică. Ziare timișorene scriu, că prelatul papal, Blascovici din Timișoara, s'a dus zilele acestea la Vinga, în propagandă politică, și a cuvântat bulgarilor din această comună despre însemnătatea blocului minoritar în fața alegerilor pentru parlament. Sătenii bulgari au crezut, că prelatul dela Timișoara face agitații, — cum făcuse în 1918, — pentru «republica Banatului»; pe lângă aceasta, oamenii nu puteau uita că prelatul Blascovici, fost candidat și la alte alegeri, le făcuse mari promisiuni care nu s'au realizat. De aceea

acum când a venit de nou în mijlocul lor, l-au tratat ca pe un «agitator», l-au legat și l-au dus, cu mare alai, la primărie — să se legitimeze. La primărie prelatul, declarând că a fost greșit înțeles, s'a făcut rectificarea cuvenită că nu «agitază», — după care, condus la gară, a luat trenul spre Timișoara.

Achitată. După desbateri, care au durat mai multe zile, justiția vieneză s'a rostit în procesul asasinării regretatului artist român Traian Grozavescu, achitând pe soția ucigașă, evreică de origine. Sentința a produs mirare și resens în cercurile românești de pretutindeni.

Congresul esperanțiștilor români se ține la Brașov, în sala liceului A. Șaguna, între zilele 13 și 17 August 1927. Vor participa: delegații ai grupurilor esperantiste din țară și ai societăților esperantiste din Cehoslovacia, Iugoslavia, Polonia, Grecia, Bulgaria, Turcia și Ungaria.

ȘTIRI LOCALE

La fondul Victor și Eugenia Tordășanu pentru înregistrarea fetelor sărace, și cu alipire către Reunune, s'a colectat dela nuntașii tinerilor Anuța Stanciu cu Locet, Virgiliu Ghinerariu, cari s'au căsătorit Duminecă în 26 Iunie a. c., suma de Lei 712—. Pentru prinos mulțumește: **Comitetul.**

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. organ pentru știința și viața bisericească, sub patronajul I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae. A apărut Nr. 5 și 6 din 1927. Cuprinsul: Prof. N. Colan: D. George Ștefan, Divinitatea lui Isus și Casa școalelor. Prof. Dr. Gr. Cristescu: 1. Despre cateheză și catehizare. I. Belenț: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Pr. Gh. Maior: Ceva din istoricul învățământului religios creștin. Pr. Ștefan Metes: Relațiile bisericii românești ortodoxe din Ardeal cu Principatele române în veacul al XVIII-lea. Prof. Dr. Gr. Cristescu: Clement Alexandrinul. N. C.: Pe marginea concordatului. Gh. M. Dr. Gr. Cr.: Mișcarea literară: Kleine Schulbibel. Mitropolitul Grigorie IV al Ungrovlahiei. Ustroisvoto na rumânsca pravoslavna țărva. La picioarele Mântuitorului. Activitatea lui Slavici la «Tribuna» din Sibiu. Semănături de primăvară. Neculce și Pr. Gh. Maior: Cronică: Pentru Mănăstirea Brâncoveanu. Trecere la ortodoxie. Adunările eparhiale. Legea de armonizare și funcțiile bisericești. * Note și informații. Redacția și administrația: Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 32.

Nr. 6298.

CONCURS

Pentru întregirea posturilor de cateheți și a catedrelor de religie din învățământul secundar și școalele normale de stat din localitățile mai jos înșirate, se publică concurs cu termen de 30 de zile și se invită candidații a-și înainta cererile de concurs, însoțite de documentele despre cualificația reglementară de profesori precum și despre cualificația teologică, ce o posed.

a) Posturi vacante de cateheți:

1. **Brad:** Școala medie de fete
2. **Bran:** Gimnaziu de băieți
3. **Cohalm:** Gimnaziu de băieți
4. **Deva:** Școala medie de băieți
5. **Deva:** „ „ „ fete
6. **Hunedoara:** „ „ „ fete
7. **Lupeni:** „ „ „ băieți
8. **Lupeni:** „ „ „ fete
9. **Orăștie:** „ „ „ fete
10. **Petroșani:** „ „ „ fete
11. **Sânmărtin:** „ „ „ fete
12. **Sânmărtin:** „ „ „ băieți
13. **Satulung:** „ „ „ băieți
14. **Sfântu-Gheorghe:** Școala normală de fete
15. **Sfântu-Gheorghe:** Liceul de băieți

b) Catedre vacante de religie:

1. **Blaj:** Liceul confesional
2. **Brașov:** Liceul confesional Andrei Șaguna
3. „ Liceul de stat pentru fete
4. „ Școala normală de fete
5. **Cristur** Școala normală de băieți

6. **Deva:** Școala normală de băieți
7. **Săliște:** Școala comercială, medie: băieți-fete
8. **Sebeș:** Școala medie, băieți-fete
9. **Sibiu:** Liceul «Principesa Ileana»
10. **Sighișoara:** Liceul de stat pentru fete.

Sibiu, din ședința școlară a Consiliului arhidiecezan, ținută la 22 Iunie 1927.

Consiliul eparhial al Arhidiecezel ort. române de Alba Iulia și Sibiu

Nr. 429/1927.

(74) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I. **Cetatea de baltă** (fost sediu tractual) devenită vacantă prin moartea protopopului Nicolae Todoran, din tractul Târnavei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotația dela stat conform coalei B.
2. Casă parohială, cu supraedificate, în stare bună.
3. Sesie parohială de 32 jug. arător și fânaț întregită prin R. A.
4. Stolele uzitate.
5. Parohia e situată pe linia ferată Blaj-Sovata, până la Bazna (băi) din apropiere drum județan.

Concurenții, îndreptățiți la acest post, își vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc în Dicioșanmărtin, fiind provăzute cu documentele prescise și în termenul indicat, având a se prezenta în termen legal în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra și cuvânta.

Oficiul protopopesc, în înțelegere cu consiliul parohial din Cetatea de baltă.

Dicioșanmărtin, la 18 Iunie 1927.

Gheorghe Opresan
adm. protopopesc.

Nr. 257/1927.

(71) 3—3

Concurs repetiț

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ighisul nou** cu filia Motișul, protopresbiteratul Mediașului, se publică nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.
2. Sesiune parohială 32 jugăre, cu care va fi împroprietărită biserica.
3. Locuință în natură în casa parohială.
4. Câte una zi de clacă dela fiecare familie.
5. Una soarte de lemne din pădurea comunală.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în termenul legal, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoștință cu poporul, a celebra și cuvânta.

Mediaș, la 4 Iunie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Mediașului în înțelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 277/1927.

(73) 1—3

Concurs repetiț

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Tău**, protopresbiteratul Mercurea, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotația dela stat, conform coalei B.
2. Casă parohială, în stare slabă.
3. Sesie parohială de 32 jug.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs oficiului protopopesc, fiind provăzute cu documentele prescise și în termenul indicat având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a celebra și cuvânta.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Tău.

Mercurea, 30 Mai 1927.

Avr. S. Pecurariu
protopop.

Nr. 2/1927.

(72) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a **Vlădeni**, protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela Stat. Sesia parohială 5 jugere.

Concurenții au să-și înainteze cererile înscrise conform normelor în vigoare în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiterat și până în 8 zile înainte să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective celebra și cuvânta după prealabila încuviințare a subsemnatului.

Zărnești, în 8 Iunie 1927.

În înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsen
protopop.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighișoara 6:00, 17:30
2. Făgăraș, Brașov 4:50, 9:35, 17:05
3. Ciznădie 6:25, 13:15, 17:45
4. Vinț, Alba-Iulia 3:10, 13:30, 17:45
5. Peatra Olt, București 5:10, 14:15, 19:10 acc.
6. Copșa mică 4:00, 8:40, 12:05, 14:45, 21:15

II. Sosire dela:

1. Sighișoara, Agnita 16:28, 6:50
2. Brașov, Făgăraș 15:45, 21:42, 8:25
3. Ciznădie 7:55, 14:35, 19:08
4. Alba-Iulia, Vinț 9:25, 15:48, 22:40
5. București, Peatra Olt 11:30 acc., 15:10, 24:00
6. Copșa mică 2:30, 9:23, 12:50, 15:33, 19:47

Trenuri pentru Ocna băi

- I. Pleacă din Sibiu: 6:20, 10:10, 13:25, 16:50, 19:45
- II. Sosesc la Ocna: 6:50, 10:40, 13:55, 17:20, 20:15
- III. Pleacă din Ocna: 6:58, 10:48, 14:09, 17:29, 20:29
- IV. Sosesc la Sibiu: 7:29, 11:19, 14:40, 18:00, 21:00

S'a deschis

(76) 1—

Restaurantul Berăriei Hager

Sibiu, Strada Regina Maria

Local de primul rang. — Mâncări gustoase și beuturi naturale. — Serviciu conștientios

Rog Onoratul Public a se convinge despre aceasta!

Cu toată stima: **L. SCHNEIDER**, restaurator